

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af Udvalgets Flertal (Bernsen, Clausen, Frederiksen, Højmark, Korsgaard, Lund, Nøhr og Rasmussen) (se Tillæg B. Sp. 15—16)

vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 3 (se Tillæg A. Sp. 1857—58)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af Udvalgets Flertal (se ovenfor, Tillæg B. Sp. 15—16)

vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 4

vedtoges uden Afstemning.

§ 5 (se Tillæg A. Sp. 1857—58)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Titel (se Tillæg A. Sp. 1855—56)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Høgsbro): Ændringsforslag til den forestaaende tredje Behandling kunne indgives i Bureaueet til i Morgen Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bestyrelsen af Statens under de civile Ministerier hørende Bygningsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2505 ff.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Reergaard: Det er kun meget faa Bemærkninger, jeg skal gøre, da denne Sag jo oftere tidligere har været til Forhandling her i Rigsdagen og særlig i Finansudvalget. Sagens Forhistorie i de nærmest foregaaende

Nar er bekendt. Det har været gjort gældende, saavel i Finansudvalget som her i Salen gentagne Gange, at den nuværende Ordning af den overordnede Bygningsadministration var overordentlig uheldig, og det af flere Grunde. For det første var den uheldig, fordi den var saa søndersplittet, fordi den ikke samlede sig i een overordnet Autoritet, til hvilken Regeringen kunde henvende sig i Byggelager, og hvis Raad Regeringen kunde indhente. Det er jo et Hensyn, som ogsaa er gjort gældende her i Motiverne, men det har vel ikke været det væsentlige Hensyn for Rigsdagen i denne Sag. Der har det økonomiske Hensyn spillet en nok saa afgørende Rolle, og vi se ogsaa af Motiverne, at dette Hensyn for Regeringen har været en medvirkende Aarsag til, at den fremsætter dette Forslag. Enhver, der beskæftiger sig med Finanslovens Enkeltheder, ved jo, i hvilken Grad Udgifterne til vort Bygningsvæsen overstige det, som efter almindelige Løagsfoltsbegreber kan anses for at være nødvendigt og rimeligt. Jeg tror heller ikke, at de højtærede Ministre i de enkelte Tilfælde, hvor de have drøftet disse Sager med Tinget her eller med Udvalgene, have villet benægte dette, og jeg har ogsaa hørt det direkte indrømme ved mange Lejligheder, at der bygges af Staten langt, langt dyrere, end private ville kunne gøre det. Det er ikke saaledes at forstaa, at Staten skal bygge saa meget bedre, men Bygninger af samme Godhed opføres af Staten til langt, langt højere Priser, end Privatmænd kunne opføre dem for. Jeg indrømmer, at der jo er Bygninger af monumental Art, hvor det er meget vanskeligt for Løagsfolt overhovedet at have noget som helst Begreb om, hvorvidt Overslagene ere rimelige eller urimelige, idet der her savnes de fornødne Sammenligningspunkter fra de enkeltes praktiske Erfaring. Den Art Bygninger udføres jo nemlig saa godt som altid af Staten eller i alt Fald af større Selskaber og saa godt som aldrig af private. Men der er en Mængde Bygninger, som vi hvert Nar se figurere paa Finansloven, hvor mange Mennesker, saavel i denne Sal som uden for denne Sal, ere i Stand til at drage fuldt ud fuldsiggørende Paralleller med, hvad der fremkommer inden for deres egne Erfaringers Rækkevidde — jeg skal saaledes nævne Skovfogedhuse og den Slags Ting — og hvor det falder saa stærkt i Øjnene, hvor usforholdsmæssig store Udgifterne ere, naar Staten bygger, at man ikke har kunnet undgaa at udlede det til Dels — og jeg vil dog udtrykkelig betone, at det kun er til Dels — fra den upraktiske Ord-